

У САД ШЕВЧЕНКА прийшла осінь. Я їду у багатолюдному поточі і бачу, як першими жовтими листками падає вона на землю. Люблю осінь... Тихішою перед сміливими, відкритими поглядом, одразу агадуу першокурсників. І трохи заздрю їм. Адже це моя остання студентська осінь...

Озираюсь на кожну будагонівську куртку. Мимоволі. Найдоржже, що залишилось від минулого літа — друзі, спогоди, фотографії, карта Тюменської області, на якій дрібним шрифтом віддруковано «Оріон», «Атланти», «Імпульс», «Товариш», «Ровесники», «Штурм», «Електрон», «Темп», «Ударний», «Каутс» та інші. Всього 26. Це Тарко-Салинський зональний студентський будівельний загін, у складі якого мені пощастило працювати. Тепер, коли гортаю записники, думаю, що нічого там, у Сибіру, просто і легко не давалося, але сам процес подолання труднощів приносив справжнє задоволення. Будзагін дав можливість переверити себе. Саме у труднощах пізнавалося справжнє обличчя людини, її характер, уміння прийти на допомогу сохвилини.

Сибір відкривав для мене аперше в ілюмінаторах АН-26, коли ми летіли на Уренгой. Болота, ліси і знову болота. Заспокоювала переконливість і впевненість у голосах хлопців з гітарою:

«Потому и звонки наши песни,
Что судьбою молодость горда,
Снова едем мы с тобою вместе
Нашей дружбы строить города»

Вварбувались у пам'ять слова. Набагато пізніше щось подібне буде на вертолті, коли я страшенно хвилюватимусь, а Володя Самбор, командир «Штурма», заспокоюватиме:

— Полетимо.

І от уже залишається вниз Уренгой, аеропорт, де на піщаному полі рядком стоять літаки, позвані бензозаправники, оранжіві буксирники-тягачі. Пролітаємо над газопроводом Уренгой—Помари — Ужгород. Будова століття. Про введення його у дію на XXVI з'їзді ЦК КПРС говорилося як про важливе завдання п'ятиріччя. Ще не будувалися такі споруди ніде у світі — з високим ступенем автоматизації, на основі останніх досягнень науки і техніки, у стислі строки. Сумарна

Прекрасна сторінка В ЖИТТІ

Відгомін трудового літа

довжина сибірських трубопроводів Західний Сибір — Центр, Уренгой — Ужгород становитиме біля 20 тис. км. Енергетична потужність наблизиться до 20 млн. квт. Ось будесть ЛЕП, а паралельно дорога з твердим покриттям. У районах майже непрохідних! Кілька вагончиків рядком — це одне сибірське селище.

Вертолті бере курс на захід. І уже, скільки оком сягнеш, — простягається тундра з безліччю озер і боліт. Залишаються унизу золоті піщані коси, на які не ступала нога людини, несколихнута синаєва річка. Кілька чумів, нарти. Олені вільно розгулюють. Почуття гордості за нашу Батьківщину, причетності хоч у якійсь мірі до її передових рубежів. Мало у кого голубі язички полум'я у затишній квартирі асоціюються з обледенією курткою буровика, з непрохідною далечиною.

Але що значимо ми, будагонівці, у контексті тих звершень, які плануються п'ятирічними планами, реалізуються тими людьми, у яких життя — як життя і ніякий не подвиг?

Лікйінними загонами нашої Тарко-Салинської зони було прийнято до будівництва 318 об'єктів, із них — 108 побудовано і відремонтовано повністю. На рахунок загонів чотири рацпропозиції, проведена операція «Дороги Батьківщини». Закінчено будівництво школи-інтернату для національних меншостей в селищі Самбург. Заплановане освоєння капіталовкладень 4072,1 тис. крб.

фактично досягло 4377,2 тис. крб., що становить 109 проц. плану. По закінченні робочого періоду виробниче об'єднання «Уренгойгеолбуд» виявило бажання укласти достроковий договір з ХДУ, на базі якого був сформований Тарко-Салинський будівельний загін.

Це такі результати. А передувала їм звичайна, значна робота в підготовчий період. Не дивно, що у «Темпі», «Ударному» двіччя працювали прекрасно. Людмила Сінна вперше їде командиром, але до вступу в вуз працювала на будівництві. Одразу прикинула: хоч уклали договір з Уренгойським будівельно-монтажним управлінням, усе ж у Сибіру провідну роль виконують організації геологорозвідувальні. Ідеально забезпечити студентів будівельним інвентарем поки що не вдається господарникам. Дівчата привезли з собою необхідний інструмент. Валентина Гончарова — командир із стажем. «Ударний» був переможцем усіх конкурсів не тільки у підготовчий, а й у робочий період. Строгість, тактовність, людяність — риси, які не вичерпують характеру Валентини, але вони так необхідні командирам: він — усьому голова. Від командира у будагонівці залежить багато, можна сказати — усе. І коли дзвенів телефон і чувся у трубіч голос Ю. Лебедина, В. Загорука, зональний штаб був спокійним: у економістів, фізтехівців усе на належному рівні.

У зональному загоні працювало 135 лекторів, 26 агітбригад, було дано 98 концертів. У загоні діяло 11 бюро добрих послуг, 12 консультативних пунктів. У комсомольські фонди за Дні ударної праці перераховано 27910 крб.

Чим особливий цей рік для будагонівського руху? Це рік 30-річчя освоєння цілини. 30 років продовжується літопис трудового семестру на ударних будовах Батьківщини. Його розпочали студенти Московського університету, гідно продовжують харків'яни. Казахстан, Нечорнозем'я, Західний Сибір. У студентів є своя планета, своя цілина. Відкривати нове, робити корисне — романтика небадужості. Прекрасна сторінка в житті...

Л. ДЕРЕКА, студентка, наш спецкор.